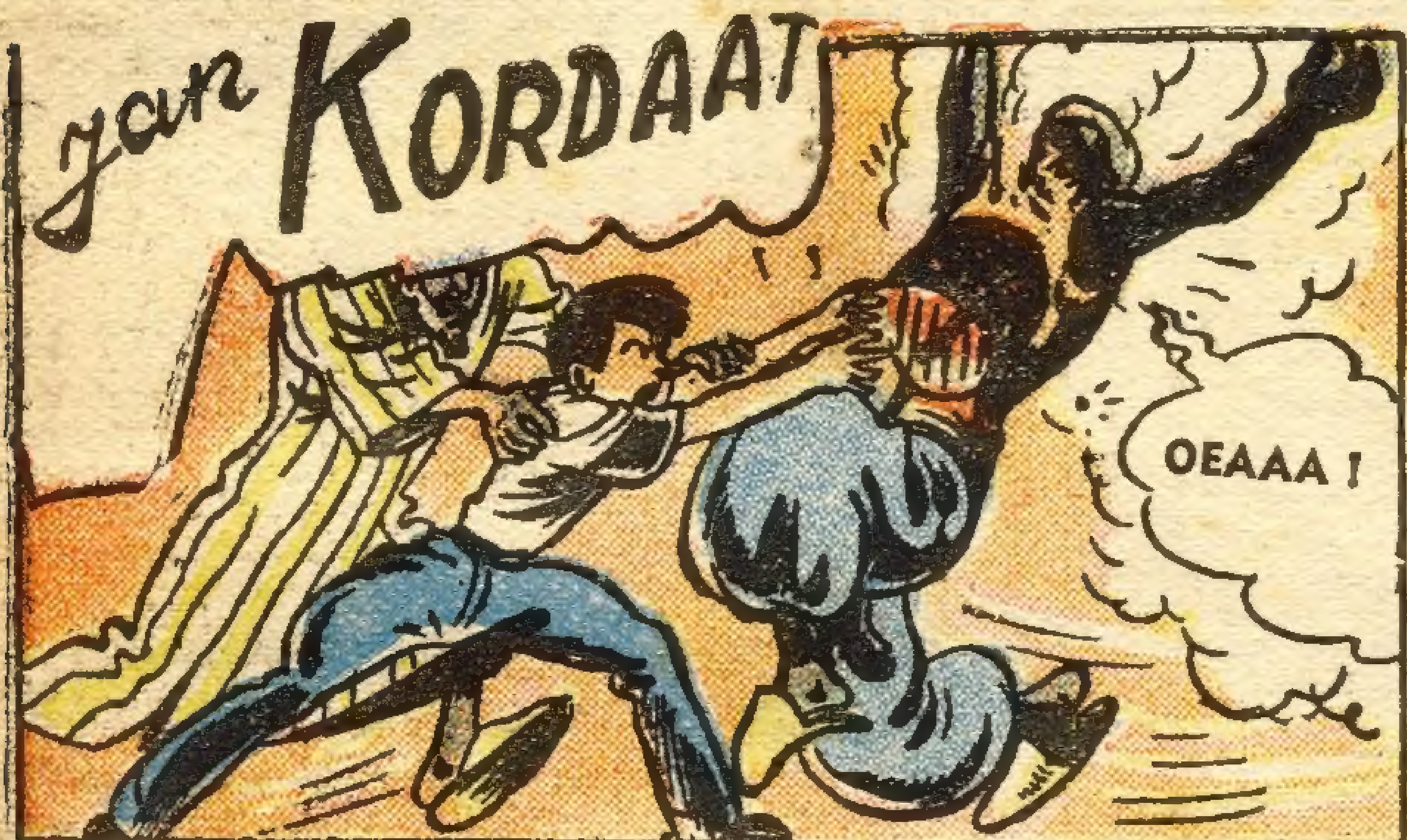
8 bl.: 1 Fr.

weekblad voor de jeugd

Robbedoes

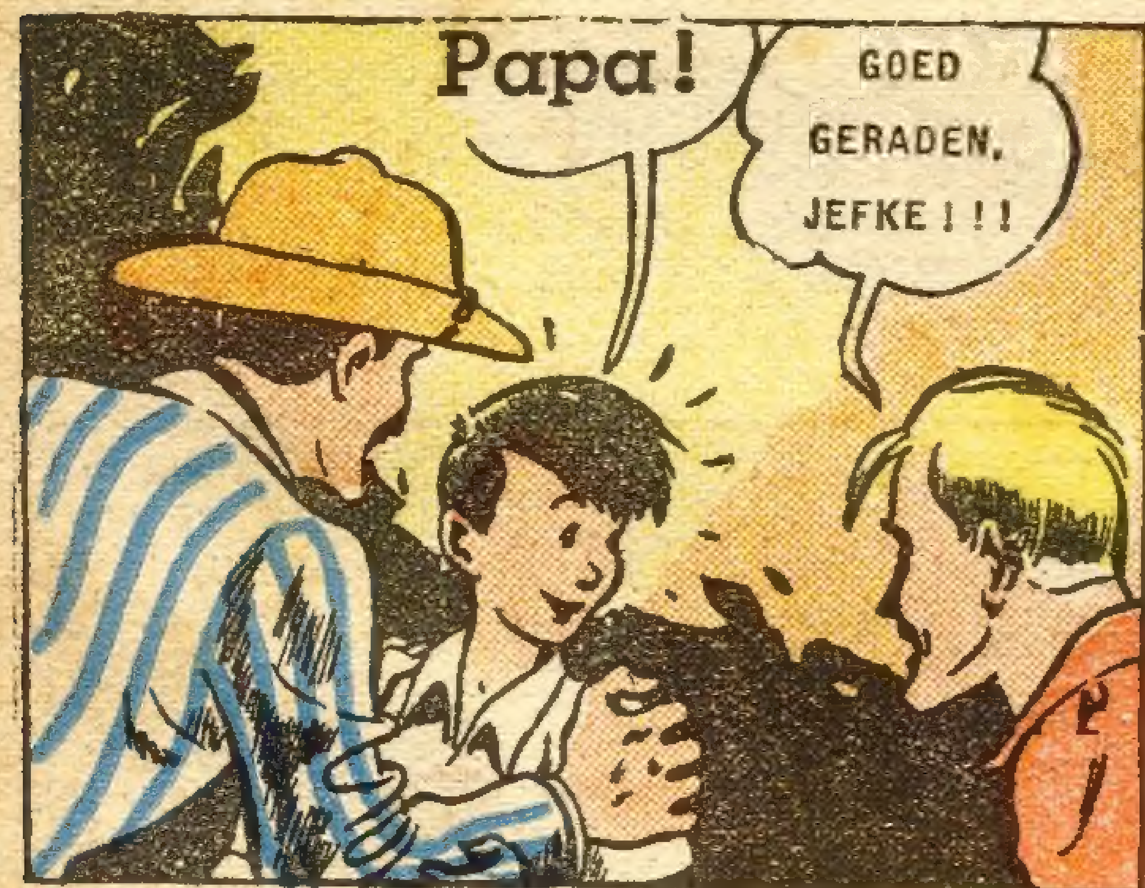
5e JAARGANG. - Nr. 32. - Afl. 237.
12 AUGUSTUS 1943.

Robbedoes, Ommeganckstraat 21, Antwerpen. - Abonnement : per kwartaal 12 fr. - per halfjaar 23 fr. - per jaar 45 fr. - Postcheckrek. J. Dupuis, Zonen & Co, Nr. 3621.59,

Robbedoes VLIEGER

VRAGENBUS

VL. HOLLANDER V 3843. — Alle boeken in verband met de luchtvaart zijn in elken grooten boekhandel verkrijgbaar. Er bestaan tot nader order geen Robbedoes Luchtesk. meer.

BLAUWE ZWALUW V 3856. — De lidkaarten enz. werden u op 16-6 j. l. toegestuurd. Zeker moogt ge zooveel leden werven als ge wilt.

L. C. te Neerpelt. — De rubriek « Omroep » verschijnt niet meer. Al deze nummers van Robbedoes zijn nog verkrijgbaar. Ge kunt ze dus gerust bestellen.

LUITENANT FORST V 1519. — De rubriek « Omroep » verschijnt niet meer, zoodat we uw bericht niet kunnen publiceeren. Indien ge met Robbedoes Vliegers wilt correspondeeren, moet ge zelf eerst schrijven. Maak gebruik van onzen dienst « Briefwisseling met Robbedoes Vliegers », die gratis is voor leden van de RVC.

RATA V 4534. — Voor de zooveelste maal deelen we hier mede, dat het niet toegelaten is, nieuwe Eskaders op te richten.

BLAUWVOET V 4536. — Deze bouwdoozen zijn niet meer verkrijgbaar. Wend u tot een betrouwbare gespecialiseerde firma.

K. BLACKER V 4537. — Over het vormen van deze streepvormige wolken hebben we voor een paar weken breedvoerig uitleg verstrekt. Binnenkort komen we hierop in een volledig uitgewerkte bijdrage terug.

GROENE DUIVEL V 4488. — Berichten, waarin zekere voorwerpen in ruil aangeboden worden, kunnen niet meer gepubliceerd worden.

SNELLE ZWEMVOGEL. — Van dit nieuw zweefvliegrecord is officieel nog niets bekend.

MOSQUITO V 4591. — Nieuwe Eskaders mogen niet meer opgericht worden. De Robbedoes Vliegers houden zich intusschen zeer aktief bezig met het bouwen van vliegmodellen. Uw bericht mogen we tot onze spijt niet plaatsen.

HURRIC. V ??? — In 't vervolg uw stamnummer in uw brieven vermelden. Hebt ge nu reeds uw lidkaart ontvangen ? Dergelijke berichten worden niet meer in Robbedoes opgenomen.. Vliegende schaalmodellen zijn vliegende modellen op schaal van bestaande vliegtuigen. Modelvliegtuigen zijn vliegende modellen van vliegtuigen. Dit zijn dus geen nabootsingen op schaal van bestaande vliegtuigen. Modelvliegtuigen geven meestal betere resultaten dan vliegende schaalmodellen, alhoewel de bouw van deze laatste voor bedreven bouwers interessanter is. We raden u aan, een catalogus te bestellen bij een gespecialiseerde firma en hieruit uw keus te doen tusschen de modelvliegtuigen van ongeveer 0,80 m. vleugelbreedte. Het boek « Het Vliegtuig » zult ge waarschijnlijk in den boekhandel vinden. Andere interessante boeken zijn « De Grondbeginselen der Luchtvaart », « Oorlogsvliegtuigen », enz. Ge zoudt best doen, uw school volledig uit te doen. Speciaal op wiskunde en natuurkunde moet ge u toeleggen.

BURCH V 4605. — In uw brief was geen 2 fr. ingesloten, zoodat we u niet persoonlijk, doch langs dezen weg antwoorden. In Duitschland zijn groote zweefvliegcentra in de Rhön, de Rositten, te Trebin, enz. Een zweefvlieger krijgt ook nog onderricht in navigatie, aardrijkskunde, luchtvaarttechniek, enz. Over zweefvliegen kennen we het Nederlandsche boek « Zweefvliegen », dat slechts zeer moeilijk verkrijgbaar is. Vraag inlichtingen in een boekhandel.

LOCK. P. 38 V. 1361. — Lijsten met namen en adressen van Robbedoes Vliegers uit een bepaalde gemeente mogen niet meer toegestuurd worden, daar het toch niet meer toegelaten is, Eskaders op te richten. Ge kunt echter verder gaan met het afzonderlijk bouwen van vliegmodellen.

EEUWIGE LUCHTBEHEERSCHER V 4543. — Daar geen berichten meer gepubliceerd worden, waarbij zekere voorwerpen in ruil of te koop aangbodn worden, verschijnt de rubriek « Omroep » niet meer. De beteekenis van deze witte wolkstreepen hebben we voor een paar weken in Robbedoes uitgelegd. We komen hierop binnenkort nog eens breedvoerig terug. De draagwijdte van een zoeklicht hangt af van de hoogte van het wolkendek. Kruissnelheid is de gemiddelde snelheid van een vliegtuig op 70 % van zijn vermogen en bij windstilte. De kenmerken van alle oorlogsvliegtuigen van Italië, Japan, Spanje, enz. in Robbedoes publiceeren, zou te veel plaats in beslag nemen.

F. WALSCHAP te Assche. — We hebben niet persoonlijk kunnen antwoorden, daar ge vergeten hebt, uw adres in uw brief te vermelden. Boeken en plannen voor het bouwen van zweefvliegmodellen zijn inderdaad verkrijgbaar op het door u vermelde adres.

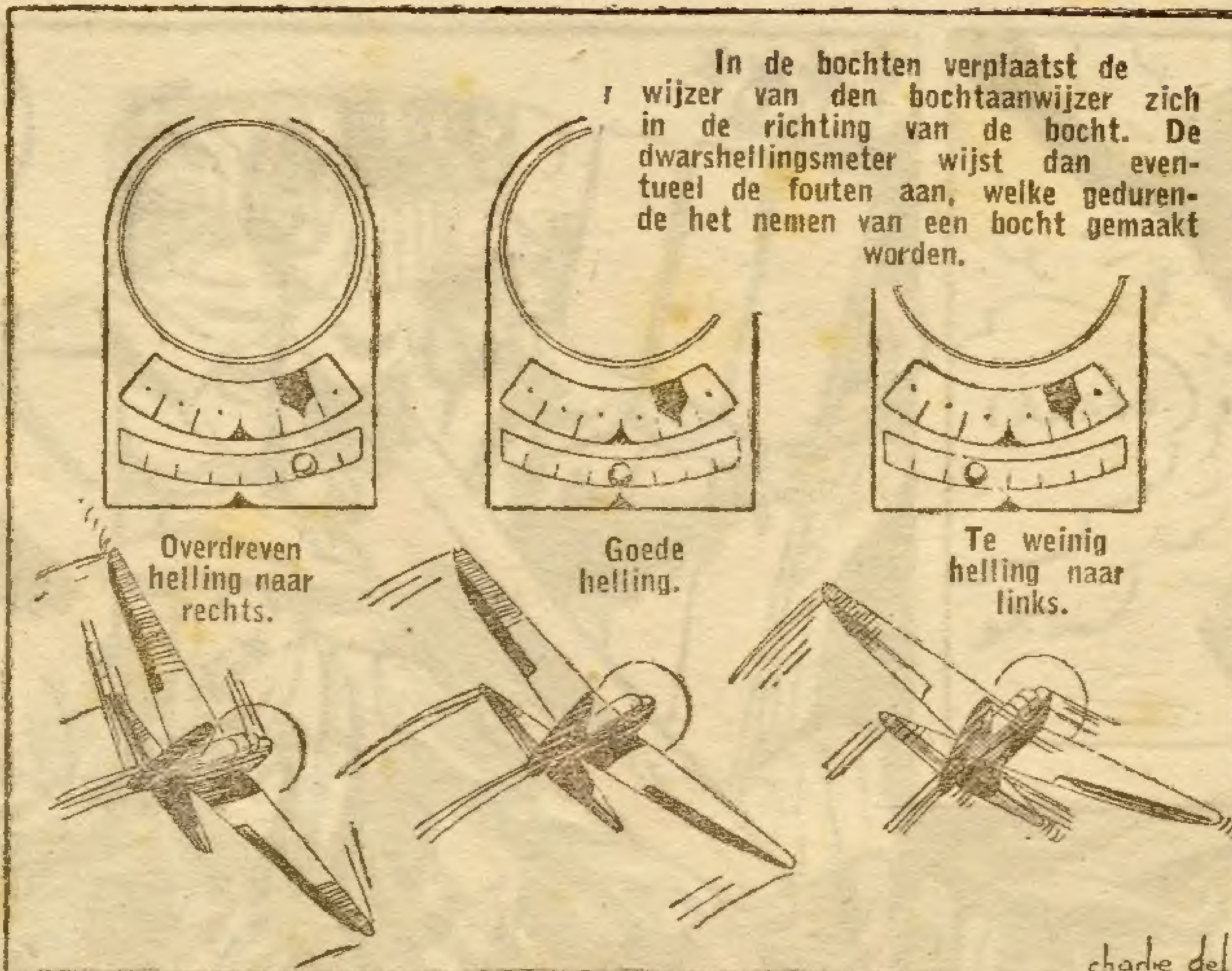
VLIEGENDE BLAUWVOET V 4455. — Voor dergelijke inlichtingen moet ge zelf naar die firma schrijven. Voor de lidkaarten van de Robbedoes Vliegclub is er geen foto noodig ; echter wel voor deze van de Rakkersclub.

KINNER N. V 4565. — MG beteekent mitrailleur geweer. Het boek « Fliegen Lernen » is geen Nederlandsch boek. Ge zijt de eenige Robbedoes Vlieger in uw gemeente.

LUCHTPIJL V 4334. — Voor den oorlog bedroegen de kosten om tot zweefvlieger te worden opgeleid, nagenoeg 3 à 4000 fr. Er mag geen enkel Robbedoes Luchteskader meer bestaan. Alle Eskaders moesten hun aktiviteit staken. De plannen van de Robbedoes I, II en III zijn niet meer verkrijgbaar.

BOB.

WIJ LEEREN VLIEGEN...

CORRESPONDEERT MET ROBBEDOES VLIEGERS !

Onze nieuwe dienst voor briefwisseling voor RVC-ers kent een overweldigend succes. Het is inderdaad niet te verwonderen, dat alle Robbedoes Vliegers met vrienden uit de RVC in briefwisseling willen treden. Met deze nieuwe dienst heeft Robbedoes opnieuw bewezen, dat niets wordt nagelaten om de leden der RVC van dienst te zijn.

Voor dezen, die nog niet weten, hoe ze van onze « Dienst voor briefwisseling onder RVC-ers » kunnen genieten, herhalen we hier de voorwaarden.

Alleen Robbedoes Vliegers kunnen hiervan gebruik maken. De dienst is kosteloos Het volstaat aan Bob een aanvraag te richten en daarin te vermelden den naam, voornaam, stamnr. en geboortedatum, en desnoods mede te deelen in welke stad uw correspondent moet wonen. Bij deze aanvraag sluit ge een eersten brief gericht aan een onbekenden Robbedoes Vlieger. Dezen brief sluit ge in een open omslag, voorzien van een zegel van 1 frank en aan de keerzijde van uw adres. Dit alles sluit ge in een tweeden omslag, dien ge zooals gewoonlijk aan Bob stuurt. Uw brief sturen we dan door aan uw nieuwen correspondent, die u dan rechtstreeks kan antwoorden. Vergeet dus niet in uw brief aan den onbekenden Robbedoes Vlieger ook uw adres te vermelden, anders kan hij niet antwoorden.

Met Robbedoes... Vooruit en vooraan!

Het kleine, maar fijne Robbedoesbeeldje, dat door onzen bekenden medewerker Jijé werd ontworpen en uitgevoerd, is overal met geestdrift ontvangen. — Zoolang de voorraad strekt, is dit beeldje in potaarde — thans uitsluitend in 't rood — nog verkrijgbaar ! Stort 25 fr. op postrekening 3621.59 van J. Dupuis Zonen en Co., of sluit 25 fr. in bankbriefjes bij uw brief in en... je ontvangt het sierlijke beeldje van onzen jeugdheld.

ENKELE PRIJZEN...

Een Robbedoesbeeldje (20 cm.), ontworpen door onzen medewerker Jijé, kost	25,— Fr.
Een Robbedoeswimpel	6 Fr.
25 vel briefpapier en enveloppen van onze R. V. C.	12.50 Fr.
Een Robbedoeskenteeken	3,50 Fr.
Een nieuwe lidkaart van onze club	0,50 Fr.
Inschrijvingsgeld voor R. C. of R. V. C. (lidkaart en kenteeken inbegrepen)	4,— Fr.

Al deze bedragen kunnen opgezonden worden in postzegels, maar nog beter is het, bankbriefjes bij je brief te stoppen, of het bedrag te storten op postrekening 3621.59 van J. Dupuis, Zonen en Co., Antwerpen.

Opgelet, rakkers, het kleine Snuffeltje gaat over groote mannen schrijven... Wat denken jullie van **Piet Hein en de gebroeders de Witt**, de Nederlandsche helden en favori's van **WINNETOU** uit Brugge? Pieter Pieterszoon Hein werd geboren in 1578 te Delfshaven. Zijn ouders waren eenvoudige, arme menschen, doch Piet zou een der koenste zeehelden worden. In 1624 leidde hij een expeditie tegen Brazilië, die de Portugeezen een nederlaag kostte. Te dien tijde voer er jaarlijks een groote vloot, zwaar geladen met zilver, goud en allerhande kostbaarheden, van uit Spaansch Amerika naar Spanje. Zekeren dag zouden deze schepen, die onder bevel voeren van Matanzas, het niet verder brengen dan Cuba, alwaar Piet Hein ze op 9 September 1628 in een stoutmoedig gevecht veroverde! De zilvervloot! Welke rakker zingt er niet vroolijk van:

« Heb je van de Zilveren Vloot wel gehoord,
De Zilveren Vloot van Spanje?
Die had er veel Spaansche matten aan boord
En appeltjes van Oranje.
Piet Hein, Piet Hein, Piet Hein zijn naam is klein.
Zijn daden bennen groot, zijn daden bennen groot,
Die heeft gewonnen de Zilveren Vloot! »

Piet Hein sneuvelde tijdens een gevecht tegen de Duinkerker kapers op 20 Juni 1629. En de gebroeders de Witt? Zou onze rakkers misschien **Cornelisz de With** bedoelen, dien anderen Nederlandschen zeeheld? Cornelisz de With of De Witte werd op 29 April 1599 bij Den Briel geboren en vertrok in 1616 als kajuitwachter naar Oost-Indië. Na zijn terugkomst in 1620 trad hij als vlaggekapitein aan de zijde van Piet Hein. Tijdens de jaren 1644-1645 begeleidde hij een koopvaardijvloot naar Denemarken, waarmee de Nederlanders een geschil hadden, wegens de tolrechten voor de Sonddoorvaart. Ook hij zou niet op zijn bed sterven. Zijn graf was het koele water der Sond, waar hij op 8 November 1658 sneuvelde...

En nu die gebroeders de Witt. Zij leefden in denzelfden beroerden tijd en zouden evenmin op hun bed hun laatste uur verbeiden; alhoewel het geen soldaten waren, maar wel staatslieden. Het heele leven dezer onfortuinlijke broeders vertellen, zou nogal wat in beslag nemen en... een te hooge geschiedkundige ontwikkeling van mijn rakkers eischen. Maar toch wil ik jullie er wel enkele feiten van vertellen. Cornelis De Witt werd in 1625 te Dordrecht geboren, werd burgemeester van zijn geboortestad, ruwaard van Putten, baljuw van Beierland en curator (= lid van den raad van toezicht) van de Leidsche universiteit. Samen met zijn broeder Jan leidde hij de antistadhouderlijke partij. In 1672 werd Cornelis beschuldigd door Tichelaar, die beweerde, dat de Witt hem had willen omkoopen om den prins te vermoorden. Cornelis werd gepijnigd en zou verbannen geworden zijn, indien het gepeupel hem niet samen met zijn broer in de gevangenis had vermoord, op 20 Augustus. Jan werd eveneens in 1625 te Dordrecht geboren en was, zooals we hooger zagen, ook tegenstander der Oranje's. Door zijn werking kwam het zoogenaamde « Eeuwig Edict » tot stand. Toen in de jaren 1672-1678 de helft van de Nederlandsche republiek door den vijand was ingenomen, wierp het volk de schuld op Jan de Witt. Willem III van Oranje werd stadhouder, het Eeuwig Edict werd afgeschaft en Jan de Witt nam ontslag. Op 20 Augustus 1672 ging hij zijn broer bezoeken in de gevangenis, met het noodlottige gevolg, dat ik jullie daarjuist vertelde. De lijken der beide staatslieden werden aan een galg ten toon gehangen! « Jan de Witt staat bekend als een eerlijk staatsman, scherpzinnig, zeer geleerd, vooral in de wiskunde, ongelooflijk werkzaam en volstrekt onomkoopbaar. »

Omstreeks denzelfden tijd, **BONTE POEMA** uit Merelbeke, leefde er te Diest een rakker, die later één onzer vaderlandsche heiligen zou worden. Jullie raden het reeds, het is **de heilige Joannes Berchmans**, patroon onzer studeerende jeugd! Den 13en Maart 1599 werd hij te Diest geboren, waar hij « in vroomheid en onschuld » opgroeide. Zijn grootste genoegen als knaap was het dienen der H. Mis. Zeer dikwijs en vurig naderde hij ter H. Tafel. En wie vernam er nog nooit van zijn godvruchtige bedevaarten naar O. L. Vrouwke van Scherpenheuvel, gedurende welke hij zijn rozenkrans bad? Joannes Berchmans deed zijn eerste studies in zijn geboortestad, waarna hij knecht werd bij een kanunnik en te Mechelen de humaniora in het Jezuïetencollege volgde. Zelf Jezuïet geworden in 1616, was hij spoedig een toonbeeld van kloosterlijke volmaaktheid. Twee jaar verbleef hij als novice te Mechelen, was daarna een tijdje te Antwerpen en werd voor hoogere studiën in de wijsbegeerte naar Rome gezonden, waar hij, pas 22 jaar oud, een zaligen dood stierf. Den 26en November vieren wij zijn feestdag en bidden wij in het Graduale van de H. Mis:

Volmaakt geworden in korten tijd, voleindigde hij vele jaren,
Want welgevallig aan God was zijne ziel:
Daarom haastte Hij zich, hem weg te nemen
Uit het midden der ongerechtigheden.

En nu, **WITTE RAAF** uit Roeselare, verlaten wij even de 17e eeuw en dalen terug... honderd, tweehonderd... duizend, ja, misschien duizenden en duizenden jaren. Toen leefde er een man: **Mathusalem...** Wij kennen hem allen, als een vertrouwde bekende: zoo oud als Mathusalem! Maar gebruiken of misbruiken wij dezen bijbelschen oudvader niet te veel als leeftijdsstandaard!... 969 (negenhonderd negen-en-zestig) jaar is hij geworden! Dat kan niet, hoor ik verschillende rakkers zeggen. Volgens de Samaritanen waren het er « slechts » 720... In werkelijkheid moeten wij zeggen, dat deze getallen onzeker zijn, want er bestaan meerdere bijbelteksten, zoowel Grieksche, Hebreeuwsche als Latijnsche, die verschillende getallen opgeven. Het getal van den oertekst is onbekend. Een feit is, dat, door een bijzondere schikking van God, deze patriarch buitengewoon lang moet geleefd hebben. Mathusalem nu, nakomeling van Seth, zoon van Henoch en vader van Lamech, leefde tot het jaar van den zondvloed. Wanneer dit juist was, weet helaas niemand. Troosten wij ons, rakkers, ééns weten wij dit toch, wanneer we den hemel zullen binnenvaren — en daar komen we allemaal, niet? Want een Robbedoesrakker is trouw aan God.

Maar bij al dezen uitleg vergeet ik nog aan **Bonte Poema** te zeggen, dat **ons jongste lid...** Jongste Robbedoesje heet! Natuurlijk, dat hem zijn titel alle oogenblikken kan ontnomen worden. Over Baden Powell hadden wij het nog onlangs, niet? In Merelbeke zijn er... verschillende flinke rakkers, **RED JACK** uit deze gemeente; het juiste aantal zal Snuffeltje eens opzoeken, wanneer hij veel tijd heeft... En een foto van mij? Kom, nu word ik verlegen... Stel je voor, dat de rakkers mij niet knap genoeg zouden vinden... Neen, hoor! Geen risico!

Witte Raaf zou ook nog graag weten, wie het lied « Naar wijd en zijd » gedicht en getoondicht heeft. Dit zijn respectievelijk (= overeenkomstig met de plaats der woorden « gedicht » en « getoondicht ») Gentil-Theodoor Antheunis, de dichter en toondichter van « Mijn Vlaanderen heb ik hartelijk lief », en Frans-August Gevaert, een Vlaamsch musicus uit de vorige eeuw. Daarmee komen we weer eens bij de schrijvers terecht. **Hans De la Rive Box, ARKANSA** uit Antwerpen, is de bekende Nederlandsche auteur van boeiende, frissche en hypermoderne jeugdboeken. Hij is nog jong, werd pas in 1906 geboren te Amsterdam, woont nu te Hilversum en schreef reeds... een vijftigtal boeken! Gewoonweg verbazend! Onder verschillende... misleidende deknamen publiceerde onze Hans deze pennevruchten: Vera Robinson, Wouter Walden en Nellie Wesseling. De namen van al zijn werken opsommen, zou me te ver brengen, maar het is aangename lectuur, hoor! — Met fierheid kan ik Arkansa verklaren, dat Antwerpen, onze goede, oude Sinjorenstad, de meeste Robbedoesrakkers telt!

Bill West, JIM KANNAK uit Bornem, heeft nooit bestaan. Is het geen personage, dat thuis hoort ergens in de Vereenigde Staten of Canada? Tusschen haakjes gezegd, de Vereenigde Staten, het land der « onbegrensde mogelijkheden », telt 122.750.000 inwoners, Canada, het rijke graanland, 9.800.000, of iets meer dan 1 inwoner per vierk. Km. Het mooie Kreta is bewoond door 347.000 menschen en het vermaarde Tunis (de Fransche kolonie) en 't zonnige Sicilië tellen « respectievelijk » 2.100.000 en 4.100.000 zielen. De havenstad Tunis telt slechts 186.000 inwoners.

Nu zitten we dicht bij Bologna, **STERKE TOMMIE** uit Mortsel, waar in 1875 Marconi, de beroemde uitvinder van de draadlooze telegrafie (radio) geboren werd. Dank zij hem kunnen wij nu in onze huiskamer de mooiste muziekprogramma's genieten. En bekleedt de populaire **piano** hierin geen eereplaats? Ja, wie vond dit instrument eigenlijk uit? We stellen de kwestie eenigszins verkeerd, rakkers... We zouden moeten vragen: Van welk speeltuig stamt de piano af? En dan ligt het antwoord voor het grijpen: van het klavecimbel! Maar wie bracht de verbetering aan en wie heeft het klavecimbel op zijn actief? Tal van musici en konstructeurs spraken hier hun woordje mee, en de geschiedenis is te uitgebreid om ze hier neer te schrijven. Een voorlooper van het klavecimbel was het klavechordium, een klein en draagbaar kistje met een toetsenklavier en snaren, dat op tafel kon geplaatst worden! Het had, evenals het klavecimbel, een zeer zachten, aangenamen, innig-melodieuzen klank. Niemand minder dan de beroemde J.-S. Bach schreef er zijn prachtige preludiums en fuga's voor... Enkele data? Het clavechordium werd waarschijnlijk bij den aanvang der 15e eeuw gebouwd; het clavecimbel enkele jaren later. Weten jullie, dat eerstgenoemd instrument zeer populair was en honderd jaar terug nog bespeeld werd? Sommige musici vinden de piano zelfs heelemaal geen verbetering: die stemmig-teere, huiselijke klank van clavecimbel en clavechordium is inderdaad verloren gegaan. Bizonder in den aanvang waren de tegenstanders legio (= zeer talrijk). De beruchte Voltaire beweerde zelfs, dat de piano « koperslagerslawaai » is... Maar we passen ons aan alles aan. Weldra had het nieuwe instrument aller harten veroverd. En we moeten werkelijk bekennen, dat onze huidige piano een eenig mooi, diep gevoelig en zeer kleurrijk instrument is, « het is een orkest op zichzelf ». Tenslotte is alles een kwestie van gewoonte, denkt Piet Kwabbernoot. Wat zou de Fransche godsdiensthater over onze huidige jazzmuziek dan wel gezegd hebben?

Ja, Sterke Tommie, het is nu niet de jazzmuziek, die me op het Russche staatshoofd brengt, maar misschien wel Voltaire: het zijn beide hardnekkige godloochenaars. Jozef Stalin werd in 1879 geboren. Zijn leven beschrijven, is de geschiedenis van het **kommunisme** neerpennen. En dat zullen we dan als derde vraagje (het rantsoen!) even opknappen. **HENDRIK DE ZEEVAARDER** uit Antwerpen, kom ook maar uit je bark! De idee van het kommunisme is reeds zeer oud en we treffen haar voortdurend aan in den loop der tijden. Welk doel heeft eigenlijk dit kommunisme? Het wil het persoonlijk bezit, het eigendomsrecht afschaffen en het gemeenschappelijk bezit in de plaats brengen: b. v. huizen, landerijen... tot zelfs huisraad worden aan den enkeling ontnomen en worden algemeen bezit. We zijn eigenlijk nog wat jong om dit goed te kunnen begrijpen, rakkers. Ten tijde der Fransche omwenteling ontwikkelde Babœuf reeds dergelijk stelsel, later bouwden Maroe en Engels hun kommunistische theorieën op. Van het bolsjewisme is er echter pas spraak bij het einde van den vorigen wereldoorlog. Is dit dan nog wat anders? Eigenlijk niet, maar het is er op 'n reusachtige schaal de Russische toepassing van. In 1898 werd daar uit alle bestaande socialistische groepen één sociaal-democratische partij gesticht. In 1903 scheidde zich deze in bolsjewiki (de radikale partij) en mensjeviki (de gematigden). De revolutie van 1917 bracht de tsaren ten val, de gansche familie werd uitgemoord, alsmede duizenden vooraanstaande edelen, geleerden en geestelijken. Er kwam een nieuwe regeering, die echter in de maand Oktober van hetzelfde jaar door een nieuwe revolutie werd omvergeworpen. Toen stichtten de bolsjewisten de z. g. sowjetrepubliek, onder de leiding van Lenin en Trotsky, die later in ongenade zou vallen. Onder de voornaamste punten, die op hun programma stonden, gold: « Godsdienst is een kapitalistisch vergif en moet met de sterkste middelen bestreden worden. » Alle middelen, en moord in de eerste plaats, worden aangewend. Stalin is de opvolger van Lenin, die in 1924 stierf. Ik hoop, dat onze zeevaarder tevreden is, niet?

Estland, Letland en **Litauen, INSPECTEUR ROBERT** uit Erps-Kwerps, zijn drie kleine landen vlak bij dat overgroote Rusland gelegen. Zij zijn respectievelijk 45.221, 65.791 en 55.659 vierk. Km. groot, dus tenslotte nog grooter dan België... maar niets in vergelijking met het reusachtige eiland **Australië**, waar we het verleden keer over hadden. De voortbrengselen van dit zonderlinge land? Daarover, alsook over oppervlakte, bevolking en hoofdsteden van al die andere landen, moet onze rakker zijn atlas eens raadplegen... Eigenaardige dieren leven er anders; de zonderlinge kangoeroe, het vogelbekdier en de zwarte zwaan. En de inboorlingen zijn niet minder typisch. Kennen jullie hun werptuig, rakkers? De boemerang! Het is een gebogen werpknots, die, na het doel bereikt te hebben, vanzelf naar den werper terugkeert... Neen, dat is geen sprookje, hoor! Snuffeltje zou over zoo'n ding moeten beschikken. Hij zou er op schrijven: « Sticht een club, bestuur ze met geestdrift en werf onverpoosd steeds nieuwe lezers en leden aan! »... en dan zou ik mijn boemerang naar **DE BLAUWE SPERWER** uit Izegem werpen. Want wat blijft er anders over, wanneer je graag in een club bent en je kent er geen?... Aangepakt dus! In Izegem zijn nog te weinig leden; er moeten er nog honderden bij, evenals in al de andere gemeenten van het land — en dan roepen wij geestdriftig:

MET ROBBEDOES VOORUIT EN VOORAAN!

Je toegenegen Snuffeltje.

Te **Vilvoorde** wordt er een club gesticht bij rakker Joris Jaspart, Tuchthuisstraat 64. De liefhebbers kunnen zich laten inschrijven, 's morgens van 9.30 tot 10.30 u. (2 maal bellen).

Enkele **sportuitslagen**:

Te Peisegem, 100 meter loopen voor rakkers van 9 tot 10 jaar.

1. De Baerdemaker Fr. in 15 seconden.
2. Vereeken François (8 jaar) op 2 meter.
3. Leon Van Assche (7½ jaar) op 1½ meter.

Al de andere deelnemers gaven op.

NONKEL RIK'S POPPENKAST IN ACTIE!

Zaterdag, 14 Augustus, om 5 uur, in de zaal « Sporting », Herenthalsche baan 310, Deurne-Zuid.

Zondag, 15 Augustus, om 3 u., in het Poppentheater, St.-Jacobsmarkt 25, Antwerpen.

Maandag, 16 Augustus, om 5.30 u., in de zaal « St. Jakob », Kerkstraat, Kapellen.

Dinsdag, 17 Augustus, om 5 u., in de zaal « Volksvriend », Putte-Grens.

Woensdag, 18 Augustus, om 5 u., in de zaal « Vox », Bredabaan 523, Merksem.

Donderdag, 19 Augustus, om 3 u., in de zaal « Renova », Antwerpschestraat, Lier.

Op het programma:

SMITJE SMEE

De lollige lotgevallen van Smitje Smee, die zijn ziel aan den duivel verkoopt, maar zich toch niet zal laten beetnemen.

Prijzen der plaatsen: 3, 4 en 4,50 fr. Leden der Robbedoesclubs (R. C. of R. V. C.) hebben op vertoon van hun lidkaart 50 ctm. vermindering op alle vertooningen.

DE BLAUWE SPERWER

De Avonturen van Robbedoes

ROBBEDOES IS TOT DRIE DAGEN HECHTENIS VEROORDEELD, OMDAT HIJ DE MAXIMUMSNELHEID OVERSCHREDEN HEEFT. OP DEN AVOND VAN DEN DERDEN DAG KOMT DE CIPIER HEM BEVRIJDEN...

(Zie vervolg op laatste bladzijde.)

Als de zee roept

door L. Victor V. Edmond

(Vervolg)

Geregeld kregen wij iedere week brieven en dagbladen. Een klein stoomschip, de « Korrigan », dat onder Mexikaansche vlag voer, onderhield den dienst tusschen Santa-Rosalia en Mazatlan, aan de overzijde der Golf. Met spanning zagen wij steeds naar deze boot uit, want brieven en dagbladen beteekenden voor ons een aantal aangename uren.

Op zekeren dag deelde de kapitein ons mede, dat wij naar Portland in Oregon, aan de westkust van Noord-Amerika, zouden varen. Na het innemen van ballast maakten wij alles gereed voor het vertrek.

Eindelijk brak dus de dag aan, waarop wij het anker lichtten. De kapiteins der andere schepen kwamen aan boord om afscheid van hun collega te nemen, zooals dat toen de gewoonte was. Met hun booten langszij voeren zij een eindje mee, terwijl wij zeil na zeil heschen. Langzaam trokken we tusschen de schepen door, die op de reede lagen. Deze groetten met de nationale vlaggen. Wij bemerkten de echtgenooten der kapiteins, die ons met hun zakdoekjes vaarwel toewuifden, terwijl de bemanningen hun werk staakten en op dek geschaard stonden om ons goede reis toe te roepen. Even buiten de haven verlieten de laatste bezoekers ons schip. Enkele uren later konden wij van Santa Rosalia niets meer bespeuren.

Dagenlang volgden de gewone manœuvres. We hadden steeds lichte veranderlijke briesjes in de Golf, die afgewisseld werden door windstilten. Voorbij Kaap San-Lucas was de wind ons gunstig en zeilden wij snel noordwaarts.

Het weer bleef goed tot wij ter hoogte van San-Francisco kwamen. Zoodra we de haven voorbij waren, begon het kouder te worden. De lucht was zeer betrokken, de barometer daalde en we konden een ongunstige weersverandering verwachten. Wij hadden gehoopt van een gunstig weer te kunnen genieten, tot wij over de bank(1), die zich aan de monding der Columbiarivier, voor Astoria, bevindt, zouden gevaren zijn, maar wij werden teleurgesteld.

Zeildril was nu het wachtwoord. De eene vlaag volgde na de andere en toen wij op het punt stonden, bovengenoemden drempel over te varen, sloeg de wind plotseling om en kregen wij hem op den kop. Wij bemerkten een paar stoombooten, die zonder moeite naar Astoria en Portland voeren. Dit was een der voordeelen, die een stoomer dan toch op een zeilschip had.

Dadelijk werd alles in het werk gesteld om de « Falklandbank » in volle zee te krijgen. De meeste zeilschipkapiteins vreesden steeds het naderen van een kust en Kapitein Robbins was geen uitzondering. De kwik in den barometer daalde verder en de wind nam in hevigheid toe. Er bestond gevaar, dat wij bij den storm, die dreigde, aan « lee shore » (1) zouden geraken en dat vooral daar wij in ballast waren en de windrichting naar het westen scheen te wijzen. Uit voorzichtigheid werden vele zeilen geborgen om verrassingen te voorkomen en het schip goed bestuurbaar te houden, indien wind en zee in hevigheid mochten toenemen.

Den derden dag nadat we volle zee gekozen hadden, namen de vlagen in kracht toe en bereikten ze soms de hevigheid van een orkaan. Zij kwamen met steeds kortere tusschenpoozen, terwijl de zee onstuimiger werd. Zooals wij verwachtten, keerde de wind naar het West-Noord-Westen.

's Avonds werd besloten, alle zeilen in te nemen, behalve het groote ondermars, het voorstengestagzeil en de gereefde bezaan. Dit was een zware karwei. De wind huilde, de stortzeeën beukten op het dek. Onze bemanning stond bloot aan het gevaar, overboord geslagen te worden, terwijl ze op haar post de schooten der ondermarszeilen vierde, die met kettingen aan de kruisnagels van de fokke- en bezaansmasten bevestigd waren. Dit vieren der schooten eischte groote omzichtigheid en zoo hevig was de druk, dat de vonken uit de kettingen in het ronde spatten.

Weer hingen we voortdurend, uit veiligheid, bij het overkomen van een zware golf, in het want, tot de massa water was weggespoeld; en dan werd moedig de karwei hervat. Hoe lang het weinige zeil, dat wij nu voerden, het zou uithouden, wisten wij niet, want ieder oogenblik kon het aan flarden scheuren. In volle orkaan kan zelfs geen stukje zeil, zoo groot als een zakdoek, gevoerd worden.

Gedurende den nacht maakte ons schip zwaar slagzij en werd het bevel « Alle hens aan dek! » gegeven. De ballast was verschoven! Het schip moest nu voor den wind rondgebracht worden tot deze over den anderen boek kwam, om verder overhellen te verminderen. Deze manœuver was geen gemakkelijke. Wij stonden tot den hals in het water aan de brassen en touwen en wij beleefden menig gevaarlijk oogenblik, eer wij er in slaagden, de « Falklandbank » rond te krijgen. Maar telkens als er een zware golf oversloeg, maakte ons schip nog meer slagzij, zoodat onze toestand zeer hachelijk werd.

Er werd nu bevel gegeven, enkele mannen naar het ruim te zenden, ten einde den ballast zooveel mogelijk weer op zijn plaats te rollen. Voorzichtig werd een luik losgemaakt en gingen wij naar beneden, terwijl men achter ons alles weer dichtmaakte.

Wij hadden stormlampen medegenomen en stelden spoedig vast, dat er planken van de slingerschotten gebroken waren en de ballast aldus verschoven was. Hier beneden hoorden wij den storm niet, maar het werk, dat wij er doen moesten, was niet minder gevaarlijk. Met drieën trachtten wij een groot rotsblok naar den overkant, dus van de lij- naar de loefzijde, te rollen. Wanneer het schip loefwaarts overhelde, konden wij het blok in de goede richting rollen, maar zoodra het terug naar lij helde, moesten wij al onze krachten inspannen om niet verpletterd te worden. Andere mannen waren met een tweede blok bezig. Het was een haast bovenmenschelijke worsteling in het halfduister. Soms moesten wij als acrobaten rondspringen, ten einde te vermijden, dat onze armen en beenen vermorzeld werden, wanneer wij een blok niet langer in bedwang konden houden.

Wij moesten daarenboven de planken der slingerschotten weer op hun plaats vastmaken en de gebroken planken vervangen.

Den heelen nacht waren wij te been en wanneer ik soms naar boven ging, om wat warme koffie te drinken, kwam ik van de eene hel in de andere, daar de storm nog steeds in volle hevigheid woedde. De kapitein en de officieren deden al het mogelijke om wind en zee aan den loefboeg te houden. Er werd zelfs olie verspreid om de kracht der stortzeeën te verminderen, die dreigend van loefwaarts kwamen aanrollen.

Iedereen voelde den ernst van den toestand. Indien het schip meer slagzij kreeg, was het met alles gedaan. Op de maat der zeemansdeuntjes werkten wij met vereenigde krachten, als bezetenen, om den ballast weer op zijn plaats te krijgen. Het behoud van het schip en ons leven hing ervan af. Het overhellen van het vaartuig stelde dit nog meer bloot aan de furie der zee. Maar tegen den morgen bereikten wij, dank zij onze inspanning, het gelukkig resultaat, dat de slagzij geleidelijk verminderde. Nu werd het schip weer rondgebracht, met den wind over den anderen boeg. Maar het gevaar kon niet als bezworen beschouwd worden en wij moesten steeds het werk in het ruim voortzetten. Dagenlang bleven wij manœuvreeren, terwijl de toestand langzaam verbeterde. En dan hadden we nog, buiten de karwei met den ballast, veel schade aan dek en boven in het tuig te herstellen.

Eerst drie weken na onze eerste aankomst voor de monding der Columbia-rivier, hadden wij het geluk, den loods aan boord te nemen en met gunstigen wind over den drempel te kunnen varen. Nog een ander zeilschip, de « William Mitchell », bereikte de « bar » samen met ons. Wij vernamen later, dat dit schip, nadat het voor de bank was gekomen, nog vier-en-vijftig dagen op zee had moeten doorbrengen en met een paar zware orkanen geworsteld had, eer het de gelegenheid kreeg, de rivier op te varen.

Toen we over den drempel waren en Astoria bereikten, werden er twee sleepbooten langszij vastgemaakt, die ons de lange rivier optrokken. Met nog steeds zware slagzij kwamen wij te Portland aan, waar we aan een kaai meerden om onzen ballast te lossen en dan lading in te nemen.

Dien eersten avond werden de goedkoope eethuizen, die men de « ten cent feedhouses » of « tien cent eethuizen » noemde, in den letterlijken zin van het woord bestormd. Het was een waar genot, weer voor een bord met ham en eieren te zitten en broodjes met thee, melk en suiker in ons bereik te hebben. Tot bekroning van dezen maaltijd gingen wij een schouwburg-voorstelling bijwonen.

Den volgenden dag overhandigde de kapitein ons de brieven en dagbladen, die bij de agenten te Portland waren aangekomen. Alles ging goed thuis en ik haastte mij, ook hen gerust te stellen.

Het was zeer koud te Portland. Terwijl een « shoregang », een ploeg mannen van den wal, onzen ballast loste, waren wij van 's morgens tot 's avonds beneden in de « bilges » met de handen in het ijskoude, zilte water bezig, er de keien en steenen uit te halen, die we in Hamburg als ballast hadden ingenomen. Na eenige dagen van zulken arbeid waren onze vingers ontvleesd en huiverden wij soms van de pijn.

Er werden nu zeer zware boomstammen naast het schip gelegd en met zware kettingen daaraan vastgemaakt, om als ballast te dienen, terwijl het ruim werd leeggehaald voor de lading. Deze boomen moesten aan het schip de noodige stabiliteit geven, totdat de eerste drie- of vierhonderd ton aan boord waren.

Op een morgen, nog zeer vroeg, toen ik aan dek kwam om koffie in de keuken te halen, voordat het werk begon, keek ik op mijn weg eens de haven rond en mijn blikken vielen op een Fransche viermastbark, die niet ver van ons gemeerd lag. Het schip scheen zachtjes te slingeren en begon dan een beetje naar één zijde over te hellen. Verwonderd bleef ik staan, toen er plotseling iets geweldigs gebeurde. Met een verschrikkelijk gedruisch sloeg het schip om, het was een gekraak en gerommel van brekende masten, ra's en een donkey-machine, die losgeraakten en bij brokken op de kaai terecht kwamen. In een ommezien waren de bemanningen der omliggende schepen aan dek om te zien, wat er omging, en honderden dokwerkers, die naar hun werk togen, liepen naar de plaats van het onheil. Het schip lag volledig op één zijde en de kaai was een warboel van verwrongen ijzer en allerlei voorwerpen.

Het was de eerste maal, dat ik zoo'n indrukwekkende vernieling aanschouwde; ook de heele stad kwam naar het schouwspel kijken en de oorzaken der ramp werden druk besproken. Ik vernam later, dat het breken der kettingen van de ballastboomen dat onheil veroorzaakt had. Hoe het later met de « Asie », — zoo heette het schip — is afgeloopen — weet ik niet, maar ik veronderstel, dat het toen volledig wrak geslagen is en nog juist goed genoeg was om afgebroken te worden.

Terwijl wij in deze haven vertoefden, nam ik de gelegenheid te baat om Portland te gaan bezichtigen. Het was hier een centrum van graan- en bloemverscheping. Ook werd er veel hout geladen, dat afkomstig was uit de veelvuldige wouden in den omtrek. De stad telde 257.000 inwoners en de gebouwen waren meestal uit hout opgetrokken, omdat dit hier veel goedkooper was dan alle andere materialen. 's Zomers was het daar zeker zeer aangenaam om uitstapjes te doen. Ook gingen veel families uit den omtrek met groote woonschuiten — vlotten met kleine huisjes, net bungalows, er op gebouwd — de prachtige rivier op, gedurende de verlofdagen. Maar tijdens de koude periode, die er toen heerschte was het beter binnen dan buiten. Schouwburgen en zeemanstehuizen genoten dan onze voorkeur.

Deze laatste instellingen, die in alle belangrijke zeehavens worden aangetroffen, zijn een ware zegen voor den zeeman. Al het mogelijke wordt daar gedaan om het hem aangenaam te maken en hem voor verderfelijke invloeden te vrijwaren. In aangename vertrekken vinden de zeelieden daar gezelschap, boeken, spelen en nieuwsbladen. Er worden muziekavonden ingericht, waaraan personen uit den gegoeden stand hun medewerking verleenen. Er zijn ook theepartijtjes en met versnaperingen is men er ver van karig. De zeeman, van welk land ook, vindt er een tehuis en komt er onder den heilzamen invloed van den bestuurder, gewoonlijk een geestelijke, alsook van de beschaafde juffrouwen en dames. Er zijn ook kerkelijke diensten en in de zomermaanden worden er zelfs « pic-nic parties » op touw gezet.

Alles wordt er kosteloos gedaan om den zeeman te laten voelen, dat, hoewel hij in een vreemd en onbekend land is, hij ook als mensch geëerbiedigd wordt, en om te voorkomen, dat hij zich als een paria gevoelen zou.

Stoombootjes met de vlag van het zeemanstehuis komen op de reede der groote havens de schepelingen tegemoet, om dezen aan boord uit te noodigen, de instelling aan wal te bezoeken. Bij het vertrek is men er zeker van, boeken en tijdschriften mee te krijgen om den tijd op de lange, eentonige overvaarten te veraangenamen.

Menigmaal hebben wij op zulke overvaarten met dankbaarheid aan deze edele menschen en hun instelling gedacht, wanneer we bij slecht weer in de wacht te kooi, warm onder de dekens lagen. Terwijl de golven tegen het schip beukten en het water van de eene verschansing naar de andere over het dek spoelde, lazen wij dan de boeken, die zij ons aan boord hadden gebracht en die wij anders toch niet zouden gekocht hebben.

Toen ons schip met graan geladen was, kreeg de kapitein bevel, onder zeil te gaan, met als bestemming Queenstown « for orders », dat wil zeggen, dat we daar nader bericht zouden ontvangen over onze eindhaven. Hoe gelukkig waren wij niet, toen we dit goede nieuws vernamen! « Homeward bound », op weg naar huis, hoe heerlijk klonken die woorden! Het zij hier gezegd, dat de eerste bestemming werd opgegeven, omdat het soms gebeurde, dat de lading meer dan eens, terwijl het schip onderweg was, werd voortverkocht.

Zoodra alles gereed was, werden wij, de schoone rivier af, naar zee getrokken door twee sleepbooten. Een lange reis lag voor den boeg, maar ze werd nu met moed aangepakt. Wij voeren zonder moeilijkheden over de bank, terwijl wij zeil na zeil bijzetten onder het zingen van zeemansliedjes, als « We are homeward bound, my lads, yo, oh! » (Wij zijn op weg naar huis, jongens, yo oh!)

Eenmaal in volle zee, kregen wij weer met slecht weer te kampen. Westelijke stormen volgden elkaar op, die dan naar het zuidwesten keerden en dagenlang uit die richting bleven blazen, zoodat wij bijna niet vorderden.

Nadat we een viertal weken met dezen tegenwinden geworsteld hadden, kwamen wij eindelijk in den noordoostelijken passaat, die ons gunstig was. (Wordt vervolgd.)

1) Dit is de bekende « bar » of zandbank, die de vaart naar Astoria eenigszins bemoeilijkte.
2) De kust aan lijzijde.

DON BOSCO, Robbedoes Nummer Eén

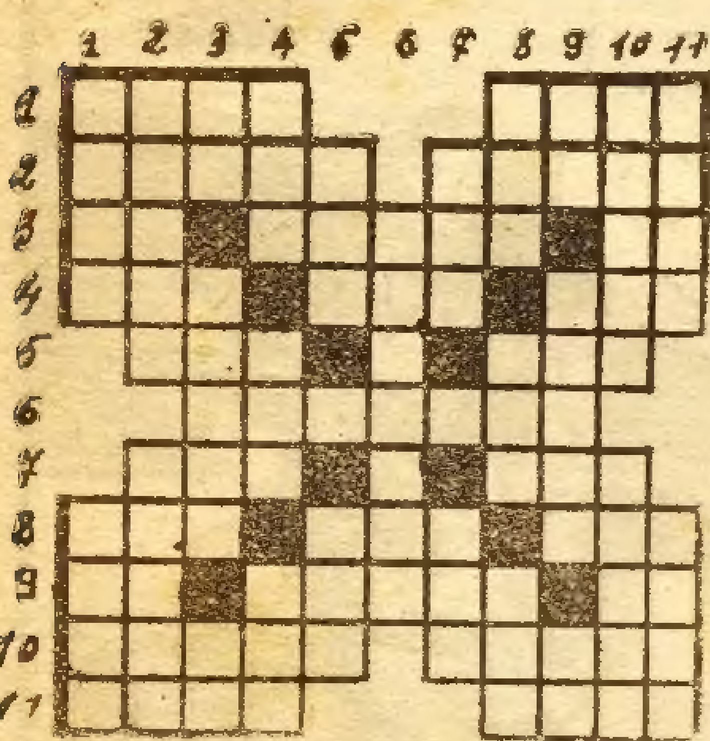

ONZE KRUISWOORDRAADSELS

KRUISWOORDRAADSEL 231.

HORIZONTAAL :

1 : Waterbeweging. - Metaal. — 2 : Israëlietisch leider. - Gemeente in de prov. Limburg. — 3 : Twee medeklinkers. - Graangewas. - Een der ouders. — 4 : Anagram van « are ». - Jongensnaam. - Huld. — 5 : Insekt. - Gemeente in de prov. Limburg. — 6 : Gebieden. — 7 : Geestigheid. - Zoon van Noë. — 8 : Teenen mandje. - Harde steen. - Aartsvader. — 9 : Muzieknoot. - Hoenders. - Persoonlijk voornaamwoord. — 10 : Onbepaald voornaamwoord. - Raad geven. — 11 : Dierenverblijf. - Lichaamsdeel.

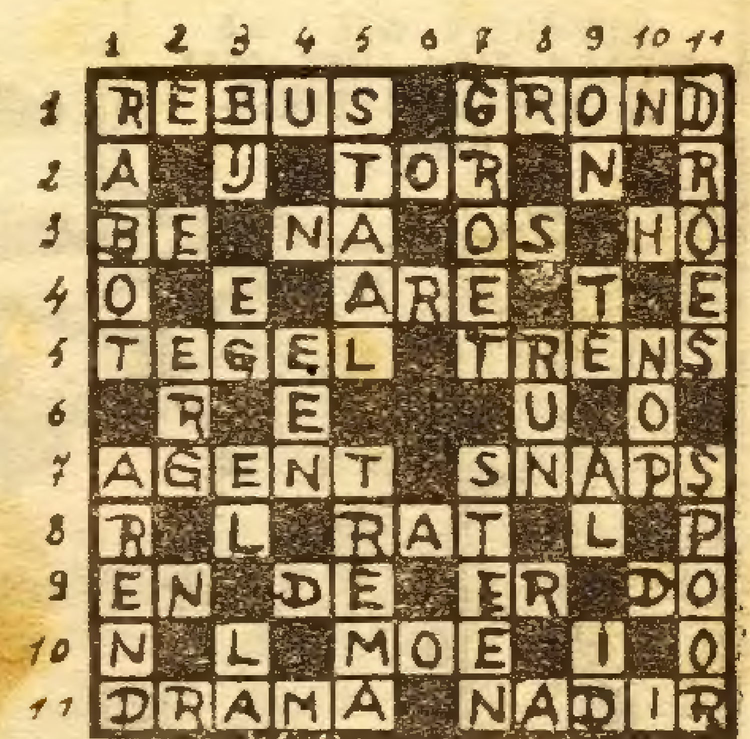
VERTIKAAL :

1 : Meisjesnaam. - Gekookt varkensvoeder. — 2 : Bouwland. - Riviervisch. — 3 : Twee medeklinkers. - Zoon van Jacob. - Muzieknoot. — 4 : Rapper. - Slobkous. - Klaar, licht. — 5 : Muzieknoot. - Meubel. — 6 : Inborst. — 7 : Ik. - Europeaan. — 8 : Oceaan. - Keukengerief. - Pakte. — 9 : Fransch persoonlijk voornaamwoord. - Vaandels. - Muzieknoot. — 10 : Mist. - De toelating hebben. — 11 : Losbranding. - Watervogel.

VERSCHIL

— Welk onderscheid is er tusschen een generaal en een horloge ?

— Een generaal doet taktiek en een horloge tik-tak...

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1	R	E	B	U	S		G	R	O	N	D
2	A		IJ		T	O	R		N		R
3	B	E		N	A		O	S		H	O
4	O		E		A	R	E		T		E
5	T	E	G	E	L		T	R	E	N	S
6		R		E				U		O	
7	A	G	E	N	T		S	N	A	P	S
8	R		L		R	A	T		L		P
9	E	N		D	E		E	R		D	O
10	N		L		M	O	E		I		O
11	D	R	A	M	A		N	A	D	I	R

OPLOSSING VAN Nr. 230.

VLIEGER BOB

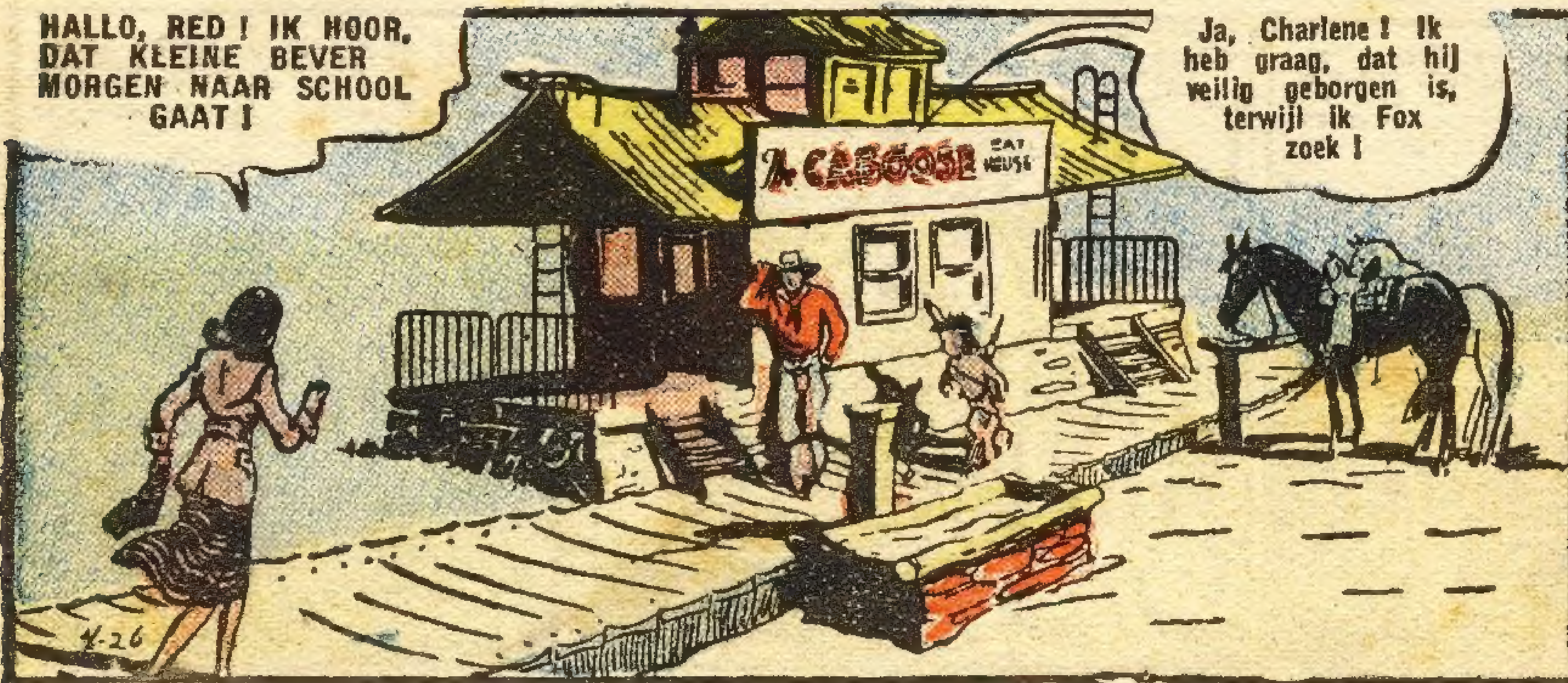

Uitg. J. Dupuis, Zonen en Co., Ommeganckstr. 21, Antwerpen. — H. R. Antwerpen 79.317.